Ч. 150. Пятниця 21 (8) липня 1905 Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Відповідь угорскої коалициї на рескрипт барона Феєрварі'го. — Поди в Росиї і російско-японьска війна. — Справа македоньска в англійскій палаті панів.

Виконуючий комітет сполученої мадярскої опозициї оголосив відповідь на звістний рескрипт президента міністрів бар. Феєрварі'го. У відповіди тій зазначує коалиция насамперед, що іменованє кабінету Феєрварі'го було згідне з законами; але то, що кабінет той урядує дальше мимо того, що палата послів ухвалила єму вотум недовіря, противить ся конституциї. Єсть длятого найсьвятійшим обовязком зробити всякими средствами правительство неможливим. Добровільне плаченє податків і даванє рекрута такому правительству було би лиш ознакою слабо розвитої сьвідомости конституциї. Урядники і муніціпія (уряди громадскі в містах), котрі відмавляють участи в обох повисших діяльностях, держать ся в той спосіб найсьвятійших традиций угорского житя конституцийного і сповняють точно вложені на них законом обовязки. Вдячність цілого народу буде нагородою для тих, що в теперішній трудній хвили піддержать законний і конституцийний опір против правительства. В дальшій депеші з Будапешту каже ся: Виконуючий комітет коалициї відбув вчера засіданє, на котрім одноголосно ухвалено оголошену вже заяву. Кошут розпочав відтак нараду над елявборатом, котрий має бути уложений в цїли одностайної орґанізациї пасивного опору. Завела ся відтак довша дискусия над гадками, котрі мають творити основу того елябборату, котрий в слідуючім тиждни має виготовити підкомітет під проводом предсїдателя Ґульнера. Зміст того еляборату буде аж пізнійше предложений повному комітетови до потверджeня, бо предсїдатель того комітету Франц Кошут виїзджає до купелів. Засіданє комітету буде скликане аж за 14 днів.

Вельми характеристичні суть слова Вітте'го о єго місиї і о положеню в Росиї. З Нового Йорку доносять іменно, що предсїдатель комітету російских міністрів Вітте приймив оногди представителя американьскої праси і на єго замітку, що цілий сьвіт понимає іменованє Вітто'го повновластником для мирових переговорів так, що Росия бажає мира за всяку цїну, відповів він: „Нї! Цар іменував мене надзвичайним посланником, щоби узискати певність, чи можна мир заключити. Мої особисті погляди мають підрядне значінє. Я одержав від царя докладні вказівки. Остаточне рішенє належить до царя. Цар бажає мира, але побоює ся, що услівя Японців будуть такі, що не будемо могли заключити мира. Признаю отверто, що належу до партиї мира і перед вибухом війни виступав я за удержанєм мира. Тому то я певний, що коли донесу, що услівя Японії суть не до принятя, нарід російский певно піддасть ся мому ореченю.

„Росия не знищена. Внутрішний заколот єсть дуже поважний, однак заграниця не розуміє дійстно значіня того, що діє ся. Росию не можна мірити західною мірою. Росия то вїби одна велика родина, в котрій зробив ся роздор через внутрішні спори; але заколот той щезне (?), скоро нарід пізнасть, що цїлости краю і єго будучности в історії грозить небезпечність. Перебуваємо лиш внутрішну кризу, котру характеризують численні поважні подиї; а хоч би нас ждало ще богато клопотів, криза мине, а Росия буде знову одною з перших держав в европейскім концерті".

Вчерашний день був важний для Росиї, бо в Москві відбував ся конґрес представителів земств і більших міст, котрий радив над проєктом міністра Булиґіна о репрезентациї народній. Ґен.-ґубернатор Москви Козлов не хотів позволити на конґрес і як звістно, розіслав був окружник до ґубернаторів тих ґуберній, що мають земства, щоби они на-

---

4)

Пригоди Доктора Гольмса.

Оповіданя тайного аґента.

(З англійского — Конана Доіле)

(Дальше).

Предмет, що тепер звернув був єго увагу на себе, було мале пуджало на пси, що висїло конець ліжка, а котрого плїть так була звязана, що творила зашморок.

— Що ти на то скажеш, Ватзоне?

— То звичайне собі пуджало на пси; лиш не можу того зрозуміти, до чого мав би служити той зашморок.

— Отже видиш, що то не таке пуджало як звичайне, не правда? Ой так, не добрі люди на сьвіті, а вже найгірші тоті, що мають здібні голови а придумують лиш всілякі злочини. — Я гадаю, що ми вже досить виділи, панно Стонер, а коли позволите, то ми вийдемо знов на подвірє.

Я ще нїколи не видів мого приятеля з так сердитою міною і з так понуро стягненими бровами, як тепер, коли ми виходили з місця наших розслідів. Ми перейшли ся кілька разів по подвірю, але ані я ані панна Стонер не могли зважити ся зачепити єго хочби лиш одним питанєм в єго задумі, аж наконець він сам зачав говорити.

— То дуже важна річ, панно Стонер — казав він — щоби Ви під кождим взглядом слухали строго моеї ради.

— Я нехибно так і зроблю.

— Справа занадто поважна, щоби допустити хоч би лиш до якоїсь маленької нерішимости. Може бути, що навіть Ваше житє зависить від Вашого безусловного послуху.

— Я здаю ся зовсім на Вас, будьте певні того.

— Передовсїм мушу я і мій приятель пересидіти через ніч у Вашій комнаті.

Она зовсїм здивована видивила ся на нас.

— Так, то мусить бути. Зараз довідаєте ся о тім дещо подрібнїйше. Чи онто там то сільска господа?

— Так; то господа „під короною".

— Дуже добре. Чи видко звідтам Ваші вікна?

— Авжеж, що видко.

— Коли Ваш вітчим верне домів, то мусите удати, що Вас голова болить і замкнути ся в своїй комнаті. Скоро відтак зміркуєте, що він положив ся спати, то мусите в своїм вікні отворити віконницю, відсунути засувку в дверех, поставити на знак для нас свою лямпу у вікні, а відтак тихцем вийти до Вашої давної спальні. Там мимо розпочатої роботи зможете чей примістити ся на одну ніч.

— Чому би ні, зовсїм добре.

— А все проче лишіть вже нам.

— А щож Ви хочете робити?

— Перебудемо через ніч у Вашій спальни, щоби вислідити той якийсь свист, що Вас перепудив.

— Я гадаю, пане Гольмс, що Ви вже виробили собі свій погляд — запримітила панна Стонер і поклала єму руку на плече.

— Може бути.

— То скажіть, змилуйте ся, що було причиною смерти моеї сестри?

— Заким скажу, хотів би я насамперед мати певні докази.

— То можете менї бодай то сказати, чи мій погляд згоджує ся, що она померла від наглого страху.

— Нї, я так не думаю. Після мого переконаня була тому якась иньша причина. А тепер, панно Стонер, мусимо Вас самих лишити; бо коли би Др. Райльот вернув і нас тут побачив, то всї наші заходи не здали би ся до нїчого. Бувайтеж здорові і держіть ся добре, бо скоро зробите точно так, як кажу, то можете бути певні, що усунемо борзо ту небезпечність, яка Вам грозить.

Прийшовши до господи, казали ми дати собі дві комнати на поверсї, звідки видко було якраз в'їздову браму і замешкане крило паньского двора. Змерком над'їхав і Др. Райльот; сухірлявий хлопчище, що поганяв конї, виглядав коло него мовби якийсь карлик коло велита. Коли він не міг зараз отворити тяжкої зелїзної брами, чули ми, як доктор хрипливим голосом кричав на него, та виділи, як він із злости накивував єму кулаками. Візок від'їхав був знову а за кілька хвиль опісля заблисло нараз крізь галузє дерев сьвітло лямпи з одної з комнат.

— Знаєш, Ватзоне, — відозвав ся Гольмс, коли ми в сумерку сиділи разом — менї то якось нїяково, що я мушу сеї ночи брати тебе з собою. Справа, бачиш, не конче безпечна.

— А можуж я тобі помочи?

перед остерегли людий, що він не дозволить на конґрес. Тимчасом в послідній хвили заявив він, що то не він лиш поліция не хотіла дозволити. Вчера же повідомив заступник начальника поліциї, Руднев, кн. Долґорукого, що правительство позваляє на конґрес. На то відповів кн. Долґоруков, що приймає то до відомости, але конґрес був би відбув ся і мимо заказу поліцпї, бо на основі рескрипту царя до міністра Булиґіна, в котрім сказано, що наради земств в справах внутрішних Росиї мають бути вільні. Конґрес відбув ся в помешканю кн. Долґорукого, а предметом наради був проєкт Булиґіна і справа, яке становище мають заняти особи публично ділаючі в виду сподіваного скликаня репрезентациї народу, а наконець справа здійстненя жадань поставлених земствами і містами. Конґрес ухвалив, що **проєкт Булиґіна або иньші, оперті на подібній основі, не надають ся до заведеня спокою в державі та увільненя** Росиї від анархії.

Справа македоньска була сими днями предметом наради в анґлійскім парляменті. Льорд Нютон доказував, що проґрама реформ, уложена в Мірцштеґ, показала ся хибною. Бесідник домагав ся, щоби не відновлювано мандату уділеного цивільним аґентам Австро-Угорщини і Росиї. Міністер Лєндсдавн заявив, що **положенє в Македонії єсть що найменше вдоволяюче.** Преці анґлійский амбасадор в Константинополи подав до відомости, що внаслідок вже переведених реформ відносини в Македонії значно поліпшили ся. Правительство анґлійске порозумівало ся з Австро-Угорщиною і Росиєю в справі мандату цивільних аґентів і прийшло в сім ділі до вдоволяючого вислідку. Лєндсдавн сказав дальше: Ми не понимали ніколи мандату цивільних аґентів в той спосіб, щоби повновласть, відновлювана від часу до часу, мала їм бути надана раз на завсїгди; але також не висказали ми ніколи погляду, щоби по двох літах Австро-Угорщина і Росия мали бути нараз вниерті з признаного їм окремого становища. Міністер відпер наконець підозрінє, мов би то Анґлія мала поступати независимо від инших держав.

Новинки.

Львів, дня 20 липня 1905.

— Впреосьв. Митрополит гр. Шептицкий був вчера на авдиєнциї у С. Сьв. Папи Пія X.

— Комісия іспитова для учителів шкіл народних в Самборі подає до відомости, що подання о допущенє до іспиту квалїфікацийного у вересни треба вносити на руки дирекциї через свої власти до 20 серпня с. р. О реченци, коли іспити розпічнуть ся, буде кождий з інтересованих окремо повідомлений.

— Про переполох в Кохавині доносять тепер, що стало ся то не внаслідок дїйстного огню, а через то, що якийсь урвитель зі Стрия іменем Пїгулечка до спілки з другим, щоби могли лїпше красти, сьвїтили в ночи бенґальскі сїрнички і кричали „горить!" Що діяло ся підчас того переполоху, трудно — кажуть наочні сьвідки — описати. Вечером заїхало було кількасот возів до шопи, люди поклали ся за покотом спочивати, аж нараз о півночи збудив їх крик: горить! Ті, що спали на поверсї, кинули ся до східців і тут почали так душити ся, що серед крику і плачу спадали на долину під напором тих, що пхали ся з гори. Матері кидали діти через вікна, щоби за ними й собі вискочити. Якась служниця зі страху опїміла. Ученик Рудка, котрий впав на баґнет, не помер, лиш покалїчив ся дуже тяжко. Жандармерия арештувала того урвителя, що викликав переполох.

— Руске підприємство купелеве коло Опатії. Пані Сидонія Романчукова, жена п. Тита Романчука, отворила перед місяцем в Льоврані над Адрийским морем пенсіонат в віллї „Central", положеній в чудовій сторонї, де за приступну цїну можна дїстати цїле удержанє. Комнати суть від 2 К, так, що цїле удержанє з мешканєм коштує 5 К. Кілька кроків від віллї є морскі купелї, котрі дуже поручають ся для осіб ослаблених, нервових, а така купіль коштує лиш 20 сотиків. Місцевість Льоврана те саме, що Опатія (Абация) і віддалена від Опатії о ½ години, заходить лиш та ріжниця, що в Опатії велика дорожня і великоміский гомін, а в Льоврані тишина. Тут не оплачує ся нїякої „Kurtaxe", коли противно в Опатії „куртакса" коштує тижднево від особи 5 К, а надто одна купіль в мори коштує 70 сот. З Льоврани можна за кільканайцять сотиків робити прогульки пароходами в гарну околицю. Подорож зі Львова до Реки через Будапешт коштує там і назад 44 К, а з Реки їде ся пароходом до Льоврани. Найвигіднїйше брати карти їзди окружні, котрі замовляє ся в дирекциї зелїзниць у Львові.

— Львівска культура. Вчера вечером переходив улицею Кохановского інжинїр п. М. П. з женою, коли нараз з дому ч. 40 вилив хтось через вікно помиї і облив переходячих та знищив їм одїнє. Пан П. вніс жалобу до поліциї. Але чи то що поможе. Тїй львівскій культурі чи радше некультурности переважної части жителів міста Львова негодна дати ради нїяка поліция, бо хиба перед кождою каменицею і в кождій каменици треба би поставити поліцияна, котрий би зараз потягав кождого до одвічальности. В каменицях в серединї обливають одні других водою і помиями та роблять одні другим навіть і шкоду: о кождій порі дня трїпають брудні коци одні другим на голову. Перед кількома днями були ми сьвідком, як в одній каменици на Личакові на долинї відбував ся похорон і посходили ся люди та прийшов сьвященик і мали вже виносити тіло, коли якась велика пані з другого поверха казала служници трїпати свої коци людем на голову. На щастє служниця мала ще на стілько розуму, що витягнула довжезний коц на гору, коли сьвященик почав заглядати в гору на тоту безличну нелюдєкість сусїдску. Що пані і їх служниці викидають через вікно сьмітє і витрїпують брудні стирки, котрими стирали підлогу, а пани не погаслї ще навіть цигара і папіроси викидають через вікна переходячим на голови, се належить у Львові до зовсїм звичайних річий, се — львівска культура!

— Може хто має охоту. В нашій щасливій Галилеї вже досить намножило ся шпортовців; може знайде ся у кого охота до нового, доси ще небувалого шпорту. В Льондонї утворив ся синдикат, котрий устроює мисливскі походи до працїсів в Африцї на льви, слони, носороги, тигри

— Твоя присутність може навіть стати ся неоціненою.

— Ну, то я нехибно піду.

— То дуже чемно з твоєї сторони.

— Ти говориш о якійсь небезпечности. Ти очевидно видів більше в сих комнатах, як я міг відкрити?

— Нї, я мабуть лиш більше з того висновав. Ти мабуть також як-раз тілько видів, що й я.

— Крім тягила від дзвінка я не запримітив нічого важнїйшого, а до чого оно могло би служити, того вже я не годен поняти і мушу до того признати ся.

— А отвір на воздух ти видів?

— Видів, але я гадаю, що малий отвір, що іде з одної комнати до другої, не єсть преці нічого незвичайного. То така мала дїрка, що ледви чи щур міг би ся влїзти.

— Я знав вже, заким ми сюди прийшли, що нам треба бути приготовленими на якийсь малий отвір.

— Алеж мій любий Гольмсе!

— Абись знав, що так; чей пригадуєш собі, що панна Стонер розповідала нам, що її сестра зачула була дим з циґара Дра. Райльота. Отже то навело мене зараз на здогад, що межи обома комнатами мусить бути якесь сполученє. Розуміє ся, що оно могло бути лиш мале, бо в противнім случаю були би добачили єго вже при судовім слїдстві. Так дійшов я до того висновку, що там мусить бути якась діра, котрою вольно переходить.

— А щож в тім може бути злого?

— Ну, що найменше якось дивно складає ся, що дама, котра спить в постели, умирає нагло як-раз, коли понад її постелею зроблено діру в стіні і причіплено тягило до дзвоненя. А тобі то не впадає в очи?

— Я все ще не можу зрозуміти, як то одно з другим держить ся:

— А може ти добачив щось незвичайного на ліжку?

— Нї, не добачив.

— Оно прибите до помосту. Чи ти вже де таке бачив?

— Того, що правда, не міг би я сказати. Тота женщина не могла рушити свого ліжка з місця. Оно мусїло завсїгди стояти як раз під дїрою в стіні та під шнуром — так по правдї треба казати, бо то очевидно не розходило ся о нїяке тягило до дзвоненя.

— Гольмсе! — відозвав ся я — менї здає ся, що вже й менї роз'яснює ся тепер в голові, до чого стремлять всї твої здогади. Ми мабуть прибули як-раз ще в пору, щоби недопуститити до лукавого страшного злочину.

— То правда, що лукавий і страшний. Коли лїкар стає ся злочинцем, то він лїпше бере ся до того, як другі, бо нїхто не має до розпорядимости тілько енерґії і знаня, як він. Так бувало завсїгди. Сей тут перевисшає що правда всїх своїх злої слави попередників, але я гадаю, Ватзоне, що ми мимо того можемо взяти ся до него. Але будемо мусїли перебути ще не одно страшне, заким ніч мине; длятого закурім собі тепер в спокою та побалакаймо кілька годин о чімсь веселїйшім.

Около девятої години погасло сьвітло межи деревами і двір стояв тепер в глубокій темноті. Минули поволи дві години, коли нараз як-раз о одинайцятій годині заблисло одно ясне сьвітло просто проти нас.

— То знак для нас — сказав Гольмс і схопив ся; — то сьвітить ся в середнім вікні.

Коли ми виходили з господи, сказали господареви кількома словами, що хочемо, хоч вже пізно, навідати ся до одного знакомого і там мабуть заночуємо. За хвилю опісля дув нам студений вітер на темнім гостинци просто в очи а сьвітло в дворі було нашим проводирем по темній і несамовитій нашій дорозї.

Прийшовши до місця, де зачинав ся парк, не треба нам було дуже мучити ся, бо мур, що окружав двір, був в кількох місцях заваленин. Ми ішли попід дерева, аж наконець зайшли на подвірє. Як-раз перейшли ми через него, і хотїли вже через вікно лїзти, коли з густих лаврових корчів вибігло щось, що подобало на якусь погану, спотворену дитину. Зразу стало оно натягати ся на всї боки і кинуло собою на мураву а відтак пігнало чим скорше через подвірє і щезло в темноті.

— Господи — шепнув я — чи ти видів?

Гольмс в перший хвили так само був перепудив ся, як і я. В роздразненю аж стиснув мене за руку так, що я мало не крикнув; але відтак розсьміяв ся придушеним голосом і нахилив ся до мого уха.

— Гарна господарка — шепнув він — таже то павіян.

Я таки зовсїм забув був на тото дивне вподобанє пана доктора. Таже була ще й самиця тигра, котра готова була вискочити нам кождої хвилї на карк. Признаю ся, що менї трохи полекшало, коли я опинив ся в спальни, здоймивши перед тим за примiром мого приятеля черевики. Він замкнув тихонько віконницю, поставив лямпу на столї, а відтак розглянув ся по комнаті. Тут було все ще так само, як ми то в день виділи. Відтак підсунув ся на пальцях до мене і шепнув менї до уха так тихо, що я ледви єго міг зрозуміти:

— Найменший шелест готов нас зрадити і все попсувати.

Я кивнув на знак, що розумію.

— Не треба сьвітити, бо він міг би зараз побачити сьвітло крізь отвір в стіні.

Я знову потакнув.

— Але не спи, бо можеш смерти пожити. Злагодь свій револьвер на случай потреби; я сяду собі на ліжко а ти возьми собі онтой стілець.

і т. п. Синдикат ручить за всякі вигоди мисливих і — за добрий успіх ловів. Кождий похід буде тревати три місяці, а оплата виносить від особи 500 фунтів — дрібничка, бо лиш 10.000 корон. Можна би остаточно і запозичити ся, а забавити ся в шпортсмена. Але нікому не вільно більше убити як лиш дві штуки з кождого рода зьвірят з виїмком тигрів і крокодилів, котрих число не єсть обмежене.

— **Дирекция приватної женьскої семінариї учительскої з руским язиком викладови у Львові** (ул. Сикстуска 47 1. поверх) подає до відомости: З шкільним роком 1905/6 буде отворена III. кляса семінариї. Вписи учениць на рік шкільний 1905/6 відбудуть ся дня 31 серпня і 1 і 2 вересня в годинах від 10 до 1 рано. До вписів можна зголошувати ся в Дирекциї устно або письменно, причім треба: 1) зожити 4 К вписового; 2) виповнити точно дві вписові карти, а хто вперве записує ся, має також предложити: а) метрику уродженя, б) сьвідоцтво шкільне з послідного півроку, в) сьвідоцтво здоровля, стверджене повітовим лікарем, г) деклярацию родичів, зглядно опікунів, що оплату шкільну платити будуть правильно що місяця з гори.

Услівя принятя до першої кляси, побіч вимаганого підготовленя, є також укінчений з початком вересня 15 рік житя.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителів садів, селян, міщан і учителів. З 21 рисунками в тексті.

Написав **Василь Породко.**

Ціна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка, Ставропигійский і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

Телеґрами.

Будапешт 20 липня. Позаяк богато громад не хоче доручати завізвань резервістам і рекрутам, постановило правительство розсилати ті завізваня почтою.

Гельзінґфорс 20 липня. Суд поліцийний засудив Гогенталя, котрий в лютім допустив ся замаху на прокуратора державного Йонзона, на вязницю на ціле житє.

Гельзінґфорс 20 липня. (Пет. Аґ. тел.) Вчера о 3 год. по полудни виконано замах на товариша ґен.-ґубернатора, тайного радника Дайтріха. Якийсь чоловік кинув на площи Сенаторскій бомбу на него, а вибух єї зранив Дайтріха тяжко. Виновник утік.

Льондон 20 липня. До Standard-у доносять з Москви, що на вступній нараді, яка відбула ся в палаті кн. Долґорукого, делеґати земств заявили ся за системою двох палат і за загальним рівним правом голосованя до низшої палати.

Петербург 20 липня. Вітте виїхав вчера за границю: на двірци зелізниці пращало єго кілька членів правительства і ради державної та хіньского і корейского посольства.

Петербург 20 липня. В тутешних правительственних кругах набрали вже переконаня, що нова внутрішна позичка росийска в сумі 150 мільонів рублів не дасть ся в теперішній порі зреалізувати і длятого відступлено від єї емісиї.

Відень 20 липня. Управитель міністерства справедливости переніс нотарів: Адама Теофіля Студзіньского з Бурштина до Золочева; Станислава Голуба з Порохника до Бродів; Івана Вавюрского з Будзанова до Бурштина; — іменовані нотарями кандидати нотарияльні: Лев Ґузар в Станиславові до Печеніжина; Александер Дідицкий до Войнилова.

Я виймив револьвер з кишені і поклав єго на край стола.

Гольмс приніс був з собою довгий прут, котрий поклав коло себе на ліжко, а коло него коробку з сірничками і кусничок сьвічки. Відтак скрутив кніт від лямпи і ми сиділи потемки.

Годі мені забути ту страшну варту. Не було чути ані голосу, ані хоч би й найслабшого віддиху, а все-таки знав я, що мій товариш сидить на кілька кроків від мене з отвертими очима і з таким самим зворушенєм та напруженєм всіх нервів, як і я сам. Віконниці не перепускали ні найменшого проміня сьвітла, а довкола нас була така пітьма, що хоч очи виколи. На дворі дав ся від часу до часу почути голос якоїсь нічної птиці, а раз саме під нашим вікном запищало щось як кітка, а ми тоді переконали ся, що самиця тигра бігала свобідно по дворі. Здалека чути було грубий голос годинника на церковній вежи, що бив кождої чверть години. Якіж довгі були для нас ті чверти! Вибила дванайцята, перша, друга, третя — а ми все ще сиділи мовчки і чекали, що то буде.

Нараз заблисло на хвильку крізь діру в стіні сьвітло і зараз щезло знову, а в комнаті розійшов ся виразний запах горючої оливи і розпаленого металю. Хтось в сусідній комнаті засьвітив очевидно прикриту ліхтарню. Я чув, як щось тихенько порушало ся, а відтак зробило ся знову тихо, підчас коли той запах ставав щораз сильнійший. Так сиділи ми може пів години і надслухували. Аж нараз дав ся почути инший голос — зовсім тихий, лагідний свист, як коли-б тонка струя пари добувала ся довший час з кітла. Гольмс зіскочив зараз з постелі, засьвітив сірничок і почав з цілої сили бити своїм прутом по тягилі.

— Чи видиш, Ватсоне? — відозвав ся він, — чи видиш ти?

Але я нічого не видів. В тій хвили, коли Гольмс засьвітив сьвічку, зачув я, що правда, якийсь лагідний, виразний свист, але коли нараз зробило ся ясно, сьвітло так зловило мене за очи, що я не міг видіти того, в що мій приятель бив так завзято. Але все-таки добачив я, що він став блідий як смерть від страху і що якась відраза пробивала ся в чертах єго лиця.

Тепер перестав він бити і лиш дивив ся ще в гору на діру в стіні, коли нараз серед нічної тишини роздав ся страшенний крик, такий страшний, що я ще в моїм житю не чув такого. Він ставав щораз сильнійший і голоснійший; біль, страх і злість — все то разом сполучило ся в страшний охриплий голос і долітало до наших уший. Далеко в селі, ба навіть на трохи дальше положених приходстві люди — як нам опісля розповідали — побудили ся від того крику та посхоплювали ся з постелий. В нас зі страху аж дух заперло і ми як остовпілі видивили ся один на другого, аж наконець той крик прогомонів і настала знову глубока тишина.

— Що то може значити? — відозвав ся я на силу.

— То значить, що вже все скінчило ся — відповів Гольмс — і остаточно може то ще найліпше. Возьми свій револьвер і підемо до комнати д-ра Райльота.

Блідий на лици як труп засьвітив він лямпу і пустив ся коритарем наперед. Два рази запукав він до дверий від комнати доктора, але нікто не відзивав ся. Тепер потиснув він за клямку і увійшов; я з наставленим револьвером ішов за ним.

(Дальше буде).

Господарство, промисл і торговля.

— **В товаристві взаїмних обезпечень „Дністер“** видано в місяци червни с. р. 14.918 важних поліс на суму 14,807.623 кор. обезпеченої вартости з премією 150.474 кор. 30 сот. Разом від 1 січня по конець червня с. р. видано 78.390 важних поліс з премією 786.075 К 63 сот.; попередного року за той сам час було 68.877, важних поліс з премією 663.387 корон 56 сотиків, отже сего року єсть о 9.513 поліс і 122.688 кор. 07 сот. премії більше.

Шкід в червни було 242 случаїв, від початку року по конець червня було 837 шкід, котрі разом з коштами ліквідациї виносять 466.270 К 63 с., — з чого по потрученю части реасекурованої лишаєсь на власний рахунок 214.497 корон в порівнаню з роком попередним єсть сего року о 4 шкід більше і о 10.881 кор. відшкодовань менше.

Фонди Товариства виносять 1,241.494 корон 29 сотиків.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

Що року горять хлопскі міліони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Дністрі"!

„Дністер"

Товариство взаїмних обезпечень у Львові

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти"

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

По пожарі виплачує „Дністер" **зараз відшкодоване;** оцінку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 літ виплатив „Дністер" відшкодовань **в сумі 5 міліонів 340** тисяч корон.

Фонди „Дністра" виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цінних паперах.

В „Дністрі" єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Дністра" позичку в Товаристві кредитовім „Дністер".

Поліси „Дністра" приймають ся при всіляких позичках в Банку краєвім, касах ощадности і касах сиротиньских.

Чистий зиск по скінченім роцї звертає ся членам; в лїтах 1901—1904 звернув „Дністер" членам 284.857 кор.; (за лїта 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

Аґенциї „Дністра" находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Дністра" в таких сторонах, де инші аґенти „Дністра" не роблять. Аґенти „Дністра" заробили вже провізиї 662.807 корон.

На житє обезпечайте ся тільки через „Дністер" в Товаристві Краківскім; свою провізию від сих обезпечень дає „Дністер" **на рускі добродійні цїли.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Дністер" припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).